

מילי פרידה

מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל

לא באתי במלים ספורות אלו לספרוד למרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל, כי לא יהיה זה מכבודו שאעיז לנשות ולהעריך את גדולתו ושלמותו. מלות פרידה הן אלו.

בכעשרה וחמש השנים האחרונות השתדלתי לעמוד לרשותו. תדייר זכייתי לראות, כראות פני שכינה, את פניו שכח אהבתו. להיות בקרבתו ולשםוע את דבריו היה מעין גן-עדן. מעולם לא סירב לקבלני, להאזין לשאלותי ולדעת בעיות שהבאתי בפניו - מורכבות כל שהוא, דיני נפשות ממש הנוגעים לפרט או כלל - לכולן קיבלתי תשובה ופתרון על-אתר. האם רק פחות מכבושים מאז ענה לי לשאלתי الأخيرة שהבאתי בפניו, זו החותמת את החלק החדש של ספרי (פרק ה, החור"מ, סי' תכ ס'ק א)?

רק ארבעה ימים חלפו מאז אוושפז בבית החולים שערי צדק. שלושה ימים נאבקנו על חיין, כאשר תפילות עם ישראל מכל רחבי תבל עולין לשם. נאבקנו, אך ה' יתברך, דין האמת, גזר אחרית - ומרן זצ"ל ההזיר את נשמהו הטהורה לבוראו. ואני בעני, לא נותר לי לאחר זאת כי אם לנתק ולהסיר ממנו את המכשירים שחוברו אליו, להליט את פניו - ולבוכות. לבכות על מורנו ורבנו, שנתקesk לישיבת של מעלה, ולתורתו - תורה אמת. נותר העולם כולו ללא הוודו, ללא זיוו ולא הדרו.

איבדנו - כל כל ישראל - לא רק את מורנו ורבנו אלא גם אבא, ותוך כדי קריעה חשתי בקרבי את זעקה אלישע הנביא "אבי, אבי, רכב ישראל ופרשיו!".

יתומים אנחנו. איך אפשר לרשום את שמו מבלי להוסיף "שליט"?"א" אחורי? איך אפשר לחשב על עולם בלבד - עולם חשוב! חלל!

רבונו של עולם! אני ה', בזכותו אמר ל策ותינו די, והחש את גואלתנו ב Maherha bimino.amen.
פרופ' אברהם ס' אברהם